

[Wilhelm.]

revolution på væggen, så snart der er en lille smule, der er anderledes end deres centralistiske bureaukrati, som de kører med i Københavns kommune.

Hvad var det, der var tale om her? Der var såmænd ikke tale om andet end beskedne skridt i retning af en decentralisering af denne mammutkommune, som til alle de nære spørgsmål har vist sig at have alt, alt, alt for lang afstand mellem styret og borgerne. Samtidig har vi sagt, at hvis man vil det – og det vil vi godt, og det er der altså andre der vil, og der låder til at være så mange, der vil det, at der ligefrem måske kunne blive et flertal for det herinde – så må den anden side af det være, at man også klarer dette med de store, de generelle, de planlægningsmæssige problemer, som ikke heller klares ordentligt af Københavns kommune og heller ikke af hovedstadsrådet som er beføjelsesløst og valgt ved indirekte valg osv., men ved et storamt, der tager sig af disse problemer. Det er, hvad dette har drejet sig om, og det er altså tilstrækkeligt til, at der ikke argumenteres fra socialdemokratiets side. Vi har ikke hørt ét eneste argument – og det gælder både forhandlingerne i borgerrepræsentationen og her – fra socialdemokraterne om, hvorfor Valby skal regeres på den dødssyge måde, det sker, mens naboerne i Hvidovre har en mere overskuelig enhed, der tager sig af primærkommunens problemer, hvorfor Brønshøj skal regeres på den dødssyge måde, når naboerne i Herlev har en anden ordning, der åbenbart fungerer bedre, og som giver højere valgprocent og større interesse for lokale forhold. Ikke ét argument har vi hørt i den retning.

Ministeren siger, at en ny styrelseslov for Københavns kommune jo ikke forhindrer, at man senere går hen og laver disse andre ting, som jeg bebrejder ham at han har udsat, nemlig ændring af lov om hovedstadsrådet og de muligheder for at lave storamtet for hovedstadsområdet, der lå her ved en revision, som blev lovet forskellige partier, dengang loven blev vedtaget oprindeligt, vist i 1973. Jo, det gør det da så sandelig. Det forhindrer da, at man i hvert fald får en samlet løsning. Det er da oplagt, at holdningen til en opdeling af Københavns kommune i primærkommuner af en rimelig størrelse mere eller mindre står og falder med, om man har en anden administrativ

enhed, der tager sig af de overordnede ting. Hvis man ikke har det, hvis man ikke har hovedstadsrådet med beføjelser i retning af et storamt, er det da klart, at folks holdning til opdeling af Københavns kommune bliver en anden. Derfor hænger tingene sammen.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg forstår, at det er de bløde udtryk, som stangsur og fornærmet og al den slags ting, der bliver brugt. Det er altså en grimasse, jeg har, sådan ser jeg nu engang ud, og sådan siger jeg det. Lad mig få sagt det én gang for alle både til fru Aase Olesen og til fru Ritta Ahm, at der ikke er tale om fornærmede, fordi jeg, når man debatterer, ikke står og smiler over hele hovedet.

Men i øvrigt fik jeg nu opfattelsen af, at hr. Wilhelm igen var fornærmet. Det lyder i hvert fald altid sådan for mig, ligegyldig hvilken sag der i øvrigt behandles her i folketinget, det gælder ikke bare Københavns styrelse, men alle ting. Men lad det med disse sindsstemninger ligge, vi er ikke fornærmede over, at andre har en anden opfattelse, vi prøver på at argumentere.

Hr. Wilhelm kunne i og for sig godt have sparet sig sin karakteristik af socialdemokratiet og dets medlemmer, men det skal jeg slet ikke beskæftige mig med for VS' vedkommende. Jeg vil bare sige, at når hr. Wilhelm mener, at vi har lovet en revision af hovedstadsrådet, er det rigtigt. Men hr. Wilhelm ved lige så udmærket som jeg, at det ville være et paradeslag, hvis jeg kom med et forslag efter hr. Wilhelms opskrift eller bare noget i retning af den. Det ville der overhovedet ikke være politisk dækning for i dette folketing. Det ved man på forhånd, så hvorfor spillede folketingets tid, når det samtidig ligger sådan, at hovedstadsrådet ikke er kørt rigtig ind i de opgaver, det har i dag.

Jeg forstod i og for sig godt hr. Jacob Sørensens bemærkning, der gik på, at vi havde en styrelseslov, som betød, at København ikke skulle have en særlig styrelseslov; det var vist rigtigt opfattet. Men det må på den anden side også betyde, at vi skal revidere den nugældende styrelseslov, og så var det, jeg mente, at hvis vi skal gøre det, kan vi ikke nå at komme igennem, så kører København videre på den gamle styrelsesordning, hvad vi ikke kan være interesseret i.